

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ

**III Міжнародної
науково—практичної конференції**

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

*Частина 2. Природничо-математичний
та суспільно-гуманітарний напрями*

**19-20 травня 2010 року
м. Рівне**

ББК 72

УДК 001+37+316.3

Н-34

НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА

**МОЛОДИХ: Матеріали III Міжнародної науково–
практичної конференції студентів, педагогів,**

психологів та молодих науковців. Частина 2.

Природничо-математичний та суспільно-

**гуманітарний напрями. – Рівне: РВВ РДГУ. – 2010. –
150 с.**

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – канд.іст.наук, проф., ректор – **голова оргкомітету**

Поніманська Тамара Іллівна – канд.пед.наук, проф., проректор з наукової роботи РДГУ – **заступник голови оргкомітету;**

Гон Максим Мойсейович – докт.політ.наук, проф.;

Павелків Роман Володимирович – докт.психол.наук, проф.;

Пальчевський Степан Сергійович – докт.пед.наук, проф.;

Сяський Андрій Олексійович – докт.техн.наук, проф.;

Войтович Ігор Станіславович – канд.пед.наук, доц.;

Воробйова Ірина Анатоліївна – канд.пед.наук, доц.;

Галатюк Юрій Михайлович – канд.пед.наук, проф.;

Галуха Любов Юріївна – канд.іст.наук, доц.;

Каштан Сергій Степанович – канд.техн.наук, доц.;

Максимцев Юрій Романович – канд.фіз.-мат.наук, доц.;

Павелків Віталій Романович – канд. психол. наук, доцент

Черніговець Тетяна Іванівна – канд.пед.наук, доц.;

Черній Алла Леонідівна – канд.політ.наук, доц.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №9 від 29.04.2010р.)

4. Кольяр К. Международные организации и учреждения. – М., 1972. – 632с.
5. Шнайдер-Детерс В. К конкретизации «большой Европы» // Полис. 2000. №6. С. 93-100.
6. Швиммер В. Мечты о Европе. Европа с XIX в. до рубежа третьего тысячелетия. – М., 2003. – 383 с.
7. Фишер В. Европа: экономика, общество и государство, 1014 - 1980гг. – М.: Гуманит. Изд-во центр Владос. 1999. – 368с.
8. Шиман М. Развивающаяся международная политическая система // Международная жизнь. 1995. №3. – С. 27-39.
9. E. Ballardur. L'Europe autrement. – Paris, 2006. – 243 p.
10. Шпэт Л. 1992. Мечта о Европе. – М., 1993. – 269с.
11. Эмерсон М. Общеввропейская идея. // Европейский альманах: история. Традиции. Культура. – М., 1993. С. 5-6.
12. Шпенглер О. Закат Европы: очерки морфологии мировой истории. – М. 1998. Т.1. Т.2.
13. Brian A. Discoursset ecrits de politique entrangere: la paix, l'Union europeenne.- Paris, 1965. – 65 p.
14. Coudenhove-Kalergi R. N. Ein Leben fur Europa. Mein Lebenserinnerungen. – Koln – Berlin, 1966. – 237 s.
15. Gerbet P. La construction de l'Europe. – Paris. 1994. – 560 p.
16. Milward A., Frances M.B. Lynch. The Frontier of Nanional Sjvereignty. Histiory and Theory. 1945-1992. – london. 1993.
17. Schuman R. Pour l'Europe. – Geneve, 2000. – 156 s.

ВІД УНДО ДО ФНС: ПРИЧИНИ РАДИКАЛІЗАЦІЇ ПОЛІТИЧНОЇ ПЛАТФОРМИ ДМИТРА ПАЛІЇВА

Дудка Наталія, магістрантка, Давидюк Р.П., канд.іст.наук, доцент

Рівненський державний гуманітарний університет

Ситуація на Західній Україні в 20-х роках XX ст. характеризувалася контрверсійним розвитком. На той час у краї сформувалося чотири політичних табори, а саме: національно-державницький, ліворадикальний, або комуністичний, москвофільський і угодовський (до Польщі). Найвпливовішим політичним табором, який користувався переважною підтримкою народних мас, був національно-державницький. Впродовж 1925-1928 років реалізовувався процес організаційного, ідейного і політичного становлення Українського націонал-демократичного об'єднання (УНДО) - найвпливовішої національної політичної сили західноукраїнського регіону. Свідченням цьому була перемога на виборах 1928 року, коли 23 представники партії здобули посольські мандати, 9 стали сенаторами. Послом до сейму від Коломийської округи був обраний Дмитро Паліїв - активний учасник майже всіх важливих політичних подій української історії від листопадового зриву в Галичині 1918 р. аж до битви під Бородами в роки Другої світової війни [5, с.143].

Під кінець 20-х років, після акцій «пацифікації» частина діячів УНДО, зокрема Михайло Галушинський, Остап Луцький, Василь Мудрий, вважали дотеперішню політику УНДО безперспективною і дедалі рішуче домагалися порозуміння з правлячими колами. Мова йшла про „нормалізацію” українсько-польських взаємин. Протиборство прихильників і противників компромісу з Польщею поділило західноукраїнське суспільство на два основні політичні табори. На цьому ґрунті в УНДО вибухнув політичний конфлікт з опозиційною групою Д.Паліїва, яка відстоювала політику рішучої боротьби проти Польщі [9, с.162-163].

Частина керівництва УНДО, вважаючи, що польсько-українська конфронтація веде в безвихідь, почала шукати можливості компромісу з владою. У лютому 1931 року у Варшаві відбулася таємна зустріч представників УПР (В.Загайкевич, М.Галушинський та О.Луцький) і польського правлячого табору (Т.Голувко і Я.Єнджесевич). Хоча вона не призвела до конкретних результатів, та все ж засвідчила ріст в УНДО тенденції до налагодження взаємин з Польською державою політичними засобами [10, с.454].

Дмитро Паліїв гостро засуджував цей курс: «українське сполученство, солідаруючись з УНДО, яке проводить політику нормалізації, є ворогами української зорганізованої сили» [4, ар. 2]. Вже в червні 1931 року він перейшов в опозицію до більшості у ЦК УНДО, а згодом очолив боротьбу проти спроб змінити політичний курс партії. Під кінець року навколо нього сформувалася доволі чисельна опозиційна група (М.Рудницька, О.Яворський, С.Кузик, В.Кохан, Ю.Чукур, О.Луницький, В.Целевич та ін.), учасники якої мали значні впливи у місцевих організаціях. Внутрішньопартійне життя в УНДО в 1931 р. охопила глибока криза. «Сторонництво українське поділене єсть на два обози, - визнавало керівництво УНДО - обоз врагів Паліїва і обоз сторонників Паліїва. Націоналістські сили заживівають до певного ступеня в випадку ежелі буде схвалена його політика» (цит. за оригіналом) [2, арк.24].

Непорозуміння перенеслися і на партійний з'їзд, що проходив 25-26 березня 1932 року. Партійне керівництво за підтримки «поміркованої» групи висунуло проект автономії, як реальну політичну програму партії на найближчий час. Дмитро Паліїв закликав делегатів з'їзду засудити нову тактику керівництва, як відступ від дотеперішньої політики УНДО та УПР. Він обстоював тезу, що гасло автономії в політичній боротьбі проти Польщі носить лише тактичний характер, та відхиляв будь-які спроби польсько-українського порозуміння [7, с.2-3].

Розкол в УНДО стався в липні 1933 р. Частина членів партії, очолена Василем Мудрим, започаткувала так звану «нормалізаційну політику» з польським урядом. Опозиція на чолі з Д.Паліївим вважала, що така політика принесе тільки шкоду українській визвольній боротьбі і буде капітуляцією перед польським шовінізмом. На засіданні ЦК УНДО 15 липня 1933 р. Д.Паліїв, В.Кохан та Н.Постолук склали заяви про свій вихід із партії.

Восени 1933 р. Д.Паліїв з прихильниками оголосив про створення нової організації - Фронту національної єдності. Це була легальна партія, яка виступала з позицій так званого «творчого націоналізму», боролася проти політики «нормалізації», суть якої зводилася до співпраці з польським урядом, засуджувала тактику терору Організації українських націоналістів. Провід ФНС - Д.Паліїв, С.Герасимович, В.Кохан та інші - виступав за орієнтацію на фашистські держави Європи, які «залізною мітлою виметуть усе партійницьке, соціалістичне та демократично-ліберальне сміття», вважав, що у боротьбі проти Радянського Союзу треба спиратися не на Польщу, а на Німеччину. Навіть вітання членів ФНС було фашистським підняття правої руки вгору і оклик «Фронт!» [5, с.142].

Ідеологічним органом ФНС був часопис «Перемога», а друкований орган «Новий час» перетворено на щоденник, він мав стати протипагою «Ділу», на сторінках якого «поміровані» викладали свої програми. Обидва часописи вели жваві «дебати» між прихильниками політики УНДО та опозиційною групою, що об'єдналася навколо ФНС. До них долучився Василь Ярмолюк, голова Рівненського повітового національного комітету УНДО. Він

неодноразово надсилав листи до центрального комітету. Однак керівництво УНДО не поспішало публікувати їх, зважаючи на те, що ідеологи ФНС «в останніх числах часопису перестали вести боротьбу і не є виключеним, що вони підуть правильним шляхом» [1, арк 139].

Однак ці надії виявилися марними. Ідеологія ФНС знайшла живий відгук у певних колах українських політиків. Обласні осередки поповнювалися колишніми офіцерами Української галицької армії, молоддю з ОУН.

Таким чином, Д.Паліїв як прихильник націоналістичної доктрини на початку 1930-х років, пройшов глибоку світоглядну кризу. Відкидаючи засади демократичного націоналізму та відмежовуючись водночас від ідейних принципів і практичних методів інтегрального націоналізму, він опинився на ідеологічному роздоріжжі. «Українські націоналісти пішли різними шляхами. Одні разом з Трудовою Партією створили УНДО – не ідеологічно-органічну, але організаційно-механічну концентрацію. Другі стали лише «провідниками» без ніяких організаційних аспірацій; треті пішли в підпілля. Самим провідництвом націоналізм жити не може. А досвід виявив, що обидві практичні дороги, якими пішли націоналісти, – дорога УНДА і підпілля – не ведуть до цілі» [8, с.3].

На перших порах свого існування «фронтовики» обмежилися ідеологічною роботою і створенням первинних партійних осередків. Це стало можливим завдяки пропаганді ідеології ФНС. Був утворений гурток «освітовців», члени якого мали завдання прочитати ряд рефератів на місцях і підготувати ідеологічний ґрунт для створення первинних організацій партії. Для підвищення ідейно-теоретичного рівня «освітовців» ФНС організував у Львові спеціальні курси пропагандистів. На них вивчалися партійна програма ФНС, твори Д.Гітлера та В.Муссоліні [6, с.185].

Провід ФНС вважав, що тільки політична сила нації може забезпечити розвиток усіх інших ділянок громадського життя. «Нешастя української нації не тільки в тому, що наші національні противники планово і послідовно нас нищать, але, що страшніше, що в українському суспільстві панує жадлива зневіра та хаос. Фронт Національної Єдності взявся організувати Націю та через зорганізованість, воскресити віру в українську перемогу» [3, ар 72]. Д. Паліїв пов'язував з новою організацією далекосяжні плани, в основі яких лежала найвища мета – побудова самостійної соборної Української держави, однак події Другої світової війни внесли корективи і у погляди Паліїва, і в політичну ситуацію в Україні.

Список використаних джерел

1. ДАРО. - Ф. 86(Ровенское поветовое управление государственной полиции), оп.2, спр. 514, арк. 1-128.
2. ДАРО. - Ф. 100 (Здолбуновское поветовое управление государственной полиции за 1919 - 1939 гг.), оп.1, спр. 1631, арк.1-24.
3. ДАРО. - Ф. 100, оп.1, спр. 2080, арк 1-72.
4. ДАРО. - Ф. 100, оп.1, спр. 2210, арк.1-93.
5. Медвідь О. Громадсько-політична діяльність Дмитра Палієва у міжвоєнний період / О. Медвідь // Проблеми гуманітарних наук. – Вісник ДДПУ. – Вип. 7. – Дрогобич: Каменярь, 2001. – С. 139-148.
6. Медвідь О. Теоретичні постулати і методи партійно-політичної роботи Фронту національної єдності (1933-1939) / О. Медвідь // Проблеми гуманітарних наук. - Вісник ДДПУ. - Випуск 9. - Дрогобич: Каменярь, 2002. - С. 182-192.
7. Новий час. - 1932. -30 березня. - С. 2-3.
8. Первый конгрес ФНС. – Львов, 1936 г. – 8 с.
9. Хруслів Б.Г. Українське національно-демократичне об'єднання: політика “нормалізації” польсько-українських стосунків (1935-1937 рр.) / Б.Г.Хруслів // Наукові записки XXXV: 36. наук. ст. Нац. пед. університет імені М.П. Драгоманова. - К., Логос, 1999.- Спецвипуск. - С. 158-168.
10. Швагуляк М. Національно-політична діяльність Дмитра Паліїва у міжвоєнний період / М. Швагуляк // Дмитро Паліїв: життя і діяльність. Збірник праць і матеріалів. – Львів, 2007. - С. 438-461.

БЛАГОДІЙНІСТЬ У РОСІЇ В 2-Й ПОЛ. XIX – ПОЧ. XX СТ.: ТРАДИЦІЇ ТА ОСОБЛИВОСТІ.

**Євсович Роман, магістрант; Северова О.В., доцент
Рівненський державний гуманітарний університет**

Росія – країна з віковою традицією благодійності. Благодійність – це багатоаспектна людська діяльність, соціальний, психологічний і економічний феномен, що має свою історію. Її первинна форма у вигляді надання милостині жебраку, зустрічається вже за найвіддаленіших часів і згодом зводиться в релігійний обов'язок. Милосердя – основа релігійної моралі і слугує обґрунтуванням різних видів благодійності.

Простежуючи традиції доброчинності, коріння якої сягало ще епохи стародавніх слов'ян, які, за твердженням історика М. П. Погодіна, «піклувалися про старих, недужих та хворих», і це «було найпершим обов'язком і загальною їх чеснотою» [2, с.32]. Проте, в той час благодійність мала характер родинної чи сусідської взаємодопомоги і виражалась, головним чином, у наданні продуктів, одягу найбільш потребуючим членам общини.

З прийняттям християнства та утворенням централізованої держави міцнішають традиції благодійництва. Благодійність ще не була державним обов'язком, проте підтримка жебраків стає особливим напрямом благодійності в суспільстві. Князі, як соціальна верхівка, глибоко переймаються ідеєю піклування про ближніх. Особливу роль в історії становлення і розвитку благодійництва відіграли князі: Володимир Святославович, Ярослав Мудрий, Володимир Мономах, Олександр Невський. Окрім княжої благодійності, у цей період розвивається церковно-монастирська, приходська, а також популяризується милостиня. Милосердя і благодійність стають основними цінностями православ'я: при монастирях і церквах відкриваються лікарні, притулки, школи для сиріт, бібліотеки.

Традиції великокняжої благодійності продовжуються в епоху правління Івана IV, який узаконив доброчинність у межах державної політики. На Стоглавому соборі в 1551 р. було вирішено будувати притулки в кожному місті, що фінансувалися з державної казни і за рахунок приватних пожертв. Цим було покладено початок співпраці державної і духовної влади в справі благодійництва [1, с. 46].

Зміцнення політики державної благодійності простежуються у період правління Олексія Михайловича, Петра I, Катерини II. У цей період було вироблено дієві форми і методи державної політики соціальної допомоги нужденним шляхом законодавчих ініціатив.

ЗМІСТ

ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ

Волошин М.О., Волошин О.М. Дилатометричні та в'язкопружні властивості полімерних металонанокомпозитів	3
Килушик Тетяна, Воловик Г.П. Аналіз чисельності метеликів роду COENONYMPHA на території Білоозерського масиву Рівненського природного заповідника.	4
Гроголь Святослав, Нечипорук Ірина. Хімічне розпізнавання речовин за допомогою сенсорів.	5
Кошицький В.В., Ковальчук Іван. Безвідходні технології в сільському господарстві.	6
Куцериб Тетяна Миколаївна. Риюча діяльність ссавців як чинник, стимулюючий процеси ґрунтоутворення.	7
Макєєва Діана, Яремчук Дарина, Демчик С.П. Знаходження нестационарної теплопровідності всередині плоскої стінки.	8
Малежик Петро, Січкарь Т.Г. Термомеханічні властивості епоксидних композитів, наповнених нанодисперсним алмазом.	10
Філіппова Лариса Валеріївна. Вивчення фізико-хімічних властивостей в реакції окиснення СО на Fe–Mn оксидних системах.	10
Цегельник Юлія, Лопаткін Р.Ю. Генерація квазімонохроматичного рентгенівського випромінювання за допомогою сфокусованого пучка протонів.	12
Адамчук Анна, Бишук Віталій, Панай Ольга, Вороницька В.М. Розробка web-сайту факультету математики та інформатики РДГУ.	14
Андросов В.И., Данич В.Н. Модель информационно-управленческой архитектуры организации и защита информации.	17
Гаврюсєва Д.М., Вороницька В.М. Розробка мультимедійної НКП «Векторна комп'ютерна графіка».	18
Мельник Павло, Пожидаєв В.Ф. Розробка комп'ютерної моделі для проведення чисельних експериментів по вивченню тягово-динамічних характеристик тягового рухомого складу.	18
Опанасюк О., Петрівський Я.Б. Чисельні експерименти по реалізації методу регуляризації Тихонова із застосуванням одного із сучасних програмних продуктів комп'ютерної математики Mathcad.	20
Пастушок І. В., Подляшаник Л. А. Узагальнення результатів розв'язку задачі Колмогорова-Нікольського на різних класах функцій.	21
Придюк П.І., Петрівський Я.Б. Розробка експертної системи діагностування комп'ютерних засобів.	22
Романюк С. М., Соколовська О.П. Автоматизація знаходження багатфакторних регресійних моделей.	25
Сірець О. В. Динаміка нелінійної динамічної моделі Солоу для випадку лінійно-однорідної виробничої функції.	26
Файчук О.О., Сяська Н.А. Метод математичного моделювання як один із засобів розвитку творчих здібностей учнів під час розв'язування планіметричних задач.	27
Ярошак Роман, Батишкіна Ю.В. Розробка он-лайн гри для мобільних телефонів на платформі JAVA.	29

СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ

Абрамчук Катерина, Шеретюк В.М. Особливості діяльності німецької окупаційної системи вербування та депортації на Волині в 1941 – 1945 рр.	30
Андрєєва Анастасія. Торгівельна конкуренція як головний конфліктогенний чинник у відносинах між Англією та Нідерландами (XVII ст.).	32
Бондарець Олександр, Сєверова О.В. Специфіка російського лібералізму в концепції Б.М. Чичеріна.	33
Віруцька Світлана, Постоловський Р.М. Уряд Румунії в контексті подій «Празької весни».	35
Генега Ірина, Троян С.С. Зовнішня політика Російської федерації 1990-х рр.: пошук стратегії.	36
Головіна Кароліна, Давлєтов О.Р. BDM – від «сестринських громад» до єдиної державної організації для дівчат у Третньому рейху.	38
Гуменюк Олеся, Кукурудза А.В. Релігійна домінація у франко-візантійському суперництві VIII-IX ст.	39
Давидчук Сергій, Савчук П.О. Україна-Ізраїль: співробітництво на рівні силових структур.	41
Данильчук Тамара. Франко-німецьке протистояння у форматі Марокканської кризи 1905-1906 рр.	42
Доценко Катерина, Давлєтов О. Р. Ідея об'єднаної Європи: зарубіжна історіографія.	43
Дудка Наталія, Давидюк Р.П. Від УНДО до ФНЄ: причини радикалізації політичної платформи Дмитра Паліїва.	45

Євсович Роман, Сєверова О.В. Благодійність у Росії в 2-й пол. XIX – поч. XX ст.: традиції та особливості.	46
Звягіна Олександра, Давлетов О. Р. Ідеологія неонацизму в сучасній Україні.	48
Зушенко Оксана, Карпухіна Тетяна. Міжнародна реакція на голодомор 1932-1933 рр. в Україні.	49
Івчик Наталія, Гон М. М. Питання прававласності поляків та євреїв у південно-західному краю Російської імперії другої половини XIX століття.	50
Ісаченко Вікторія, Побірченко Н.С. Павло Гнатович Житецький – фундатор української педагогічної думки другої половини XIX – початку XX століття.	52
Капустін Г.М., Стоколос Н.Г. Організація та проведення ювілейних святкувань, як одна із форм місіонерської діяльності братств на Волині в другій половині XIX – на початку XX ст.	53
Капустін К.М., Моця О.П. Проблема розвитку південноруських земель у післямонгольський час в дореволюційній історіографії.	54
Козачук А. А. Ставлення української еліти щодо процесу інкорпорації Гетьманщини до складу Російської імперії в I пол. XVIIIст.	56
Колегова Диана, Панкова Вікторія. Політика разрушений: взгляд истории.	58
Кривобороденко Сніжана, Міняйло І. В., Волков О.Г. Критика кантівської теорії О.О. Козловим та простір і час історії.	58
Литвиненко Наталя, Нестеренко Л. О. Науковий спадок І. В. Луцицького.	59
Лукашич Ганна, Савчук Петро. Зовнішньополітична доктрина СРСР у 20–30-і рр. та Німеччина	60
Мишков В. Я., Шугасєва Л. М. Становище громад старообрядців в сучасній Україні: проблеми та перспективи розвитку.	61
Міюц Ю.В., Давлетов О.Р. Перебудова шкільної освіти у Третньому рейху (1933-1939 рр.): на прикладі діяльності Орденсбургів.	63
Паврозник Тетяна, Давидюк Р.П. Протиріччя у партії „Сельроб” напередодні та в умовах парламентських виборів 1928 року у Польщі.	65
Писцьо Віталіна Романівна. Репатріація українських громадян вивезених на примусові роботи до Німеччини.	66
Процюк Віктор, Шеретюк В. М. Анархізм Нестора Махна як унікальна національна складова анархістського руху Російської імперії.	68
Радовенчик Тарас. “Київська наступальна операція” в планах німецького командування.	70
Романчук Тетяна, Гон М. М. Особливості національної консолідації у повоєнній Німеччині.	72
Самсонюк Т., Гон М. М. Особливості ведення слідства органами НКВС стосовно членів ОУН у 1939-1941рр. (на прикладі архівно-слідчих справ Державного архіву Рівненської області).	73
Сейтумерова Э.З., Зарединова Э.Р. Историческое наследие крымскотатарского народа: традиции и современность.	75
Столярчук О.Ф., Галуха Л.Ю. «Острозька Біблія» - особлива духовно-літературна пам'ятка українців.	76
Стрільчук М.С., Савчук П.О. Основні етапи формування колоніальних імперій європейських держав.	77
Троян Віктор. Проблема європейської ідентичності в основних концепціях пан'європеїзму.	79
Харковець Анна, Гон М. М. «Расовий концепт націонал-соціалізму: теоретичні аспекти та практичне втілення».	81
Хромов Пётр, Семёнова Н.В. Изучение в Украине и России национально-освободительной борьбы ОУН и УПА 1939-1954 гг.	83
Виперайленко Ірина, Котова Л.В. Підвищення рівня зайнятості молоді на вітчизняному ринку праці.	84
Говоров Н.П. Поколение информационного скольжения.	86
Ілляк Олексій. Проблеми професійної орієнтації та зайнятості молоді на ринку праці України.	87
Лялина А.И., Андреева-Лялина З.В. Украина и Европейский Союз: проблемы евроинтеграции.	89
Наумов Андрій. Політична культура сучасної української молоді: стан і перспективи розвитку.	91
Слабчук Т.А. Особливості та проблеми формування інституту жіночого політичного лідерства у сучасному політичному процесі України.	92
Українець В. О., Гон М. М. Етнічний екстремізм – теоретичний аспект.	93
Shkolenko Dar'ya, Suleimanova V.R. Some problems and tendencies of english semantics.	94
Антончук Анна, Воробйова Л.М. Концепція людини і світу в творчості Ернеста Хемінгуея.	95
Байло Ю. Лінгво-методичні основи тестування з іноземної мови у Вищих навчальних закладах.	96
Бражук В. Рефлектирующий герой в пьесе А. Вампилова «Утиная охота».	97
Дячук Оксана, Середюк Л.А. Використання мультимедійних технологій у вивченні німецької мови.	98
Катеринчик Юлія, Середюк Л.А. Художня майстерність Гете у філософській драмі «Фауст».	100
Козлюк Н.В., Михальчук Н.О. Характеристика фабульного тексту з погляду його діалогічності.	101
Коробчук Віталія, Воробйова Л. М. Художній світ новел Джека Лондона.	103

Кудрєвич Юлія, Фрідріх А.В. Семантико-структурні та стилістичні особливості фразеологічних одниць сучасної англійської мови на позначення «характеристика людини»	105
Куценко Анастасія, Воробйова Л.М. Інтертекстуальні явища у творчості Дж. Г. Байрона.	108
Левчишин Марія, Михальчук Н.О. Романтизм як літературний напрям.	109
Магас Оксана, Воробйова Л.М. Біографізм новел Ернеста Гемінгвея.	111
Маландюк Тетяна, Ярута Н.П. Some peculiarities of Charles Dickens' individual literary style in the novel "Bleak house"	112
Михальчук Н.О., Забава М.М. Компаративний аналіз драматургії В.Шекспіра та Б.Шоу.	114
Міхненко Оксана, Зубілевич М.І. Розвиток іншомовної комунікативної культури учнів молодших класів засобом інтегрованих занять з англійської мови.	115
Назарук Анна, Середюк Л.А. Концепт „жінка” в німецькій фразеології.	116
Плевако Наталія, Бігунова С. А. Особливості писемних текстів різних жанрів побутового стилю (на матеріалі англійської мови).	117
Попик І.О. Прояви творчої ідентичності Б.Бойчука у збірці „Третя осінь”.	119
Рачок Вероніка, Фрідріх А.В. Компаративний аналіз структурних та семантичних особливостей колоративних композитів української та англійської мов.	120
Сичова Анна, Фрідріх А.В. Функціональні особливості інтертекстуальності у творах Д.Брауна («Код да Вінчі», «Ангели і Демони»)	123
Сузанская Т.Н. Некоторые особенности эволюции материнской темы в истории русской литературы XIX-XX вв.	125
Базик Людмила, Костюк Л.К. Відродження писанкарства та його популяризація на сучасному етапі.	127
Бенешук Руслан, Савчин Л.М. Розвиток художніх потреб дітей на заняттях у хореографічному колективі.	128
Димченко Сергій. Педагогічна взаємодія викладача та студента у процесі навчання гри на ударних інструментах.	129
Карєва Єкатєрина, Дубинина Д.Н. Использование нетрадиционных техник рисования в работе с детьми, имеющими речевые нарушения.	131
Коваленко Анна, Аксьонова І. Ю. Стилїзація хореографічного твору як формотворчий процес (на прикладі діяльності дитячого хореографічного колективу).	132
Ковбарь Ольга, Волошина Л.П. Становлення балетного мистецтва в Україні (20-30-ті рр. XX століття)	133
Комисарук Татьяна, Горбатова Е.В. Использование игровых приемов в изобразительно-творческой деятельности старших дошкольников.	135
Лапсюк Надія, Горбачук Р.Л. Танець модерн як засіб вираження психологічного стану танцівника.	136
Лєгка Алїна, Аксьонова І. Ю. Роль Іржі Кїліана у сучасному хореографічному мистецтві.	137
Мельник Тетяна, Волошина Л.П. Історія розвитку та становлення хореографічного мистецтва Рівненщини.	139
Мельничук Олена. Модернізм в українській драматургії кінця XIX – початку XX століття.	139
Омеляшич Інєсса, Горбатова Е.В. Развитие изобразительного творчества детей старшего дошкольного возраста.	141
Сидорик Тетяна, Голод І.В. Роль ілюстраторів часопису «Будяк» у розвитку сатиричної графіки Львова у 20-х роках XX ст.	142
Черніговець Т.І. Функціонування дитячого фольклорно-ігрового дозвілля в контексті сучасних глобалізаційних процесів.	144
Черніговець О. Класична музика – ефективний засіб психотерапії (аналітичний огляд інформаційних матеріалів).	145
Геккель А.В. Вплив творчості Тараса Шевченка на розвиток хореографічного мистецтва в Україні.	145
Яцюк Ганна, Лобан Т.Й. Тренаж в системі підготовки виконавця народно-сценічного танцю.	146
ЗМІСТ	148

Наукове видання

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

*Частина 2. Природничо-математичний
та суспільно-гуманітарний напрями*

**Матеріали III Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців**

**19–20 травня 2010 року
м. Рівне**

Відповідальний за випуск – Войтович І.С.
Комп’ютерна верстка – Литвак А.М.

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографний. Ум. друк арк. 30. Тираж 300 прим.

*Віддруковано засобами оперативної поліграфії ПП Самборський І.О.,
вул. Толстого, 3, м. Рівне, Україна, 33028.*